

עת"א 44288/11/16 - ע ב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 44288-11-16 ב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר- 18 ינואר 2017
מחלקת האסיר - זימונים ואח'
לפני כבוד השופט ארז יקואל
העותר
ע ב (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר וב"כ עו"ד ברק

ב"כ המשיבים - עו"ד לירן ממן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר מרצה עונש מאסר בן 3 שנים ו- 4 חודשים בגין ריבוי עבירות של מעשה מגונה בבתו החורגת.

העותר מלין על סירוב המשיב לשלבו בסבב חופשות.

העותר טוען כי אין לקבל מצב דברים על פיו הוא לא משולב בסבב חופשות, אינו רואה את בנו הקטן, והכל, לאחר שסיים לרצות שני שליש ויותר מתקופת מאסרו. העותר מוסיף וטוען כי יש לקבל את עמדת מב"ן בעניינו הממליצה על יציאתו לחופשות מתונות.

עוד נטען, כי העותר מנהל מאמצים על מנת להשתקם.

המשיב, מצידו, מתנגד לעתירה. מובהר כי העותר מסווג תחת קטגוריה א' שאינה מאפשרת, לכשעצמה, שילוב בסבב

עמוד 1

לגופה של עתירה, מסתמך המשיב על עמדת וג"ע לפיה אין לאשר לעותר יציאה לסבב חופשות. בנוסף, מסתמך המשיב על עמדת גורמי הטיפול, לפיה יש צורך בהמשך העמקה של העותר בהליך הטיפול.

לאחר עיון בטענות הצדדים ולאחר התרשמות ממכלול נסיבות העניין, נחה דעתי כי החלטת המשיב נטועה בתוך מתחם הסבירות ולכן דחיתי את העתירה.

קיים קושי מובנה, לדידי, להגדיר את החלטת המשיב הנסמכת על עמדת וג"ע ועל עמדת גורמי הטיפול ככזו שאינה סבירה, משמע הייתה נגועה באפליה ובשרירות.

כידוע, עמדת מב"ן מתייחסת למסוכנות כללית הנשקפת מהאסיר, בעוד עמדת וג"ע מתייחסת למסוכנות ספציפית הנשקפת ממנו ובעיקר כלפי קורבנות העבירה.

ב"כ העותר טוען, תוך הפנייה לאסמכתאות, כי יש להתייחס לכל מקרה כפי נסיבותיו ולבחון אם ניתן לאמץ את עמדת וג"ע או שמא את עמדת מב"ן על פי אותן נסיבות ספציפיות. שעה שהעותר מרצה עונש מאסר בגין עבירות שגילוי עריות לא זר להן, סבירה בעיניי הסתמכות המשיב על עמדת וג"ע והעדפתה.

הדברים אינם מסתכמים בכך. גם אם הייתי מבקש לייתר כל התייחסות למחלוקת בין הצדדים האם ראוי לאמץ את עמדת מב"ן או את עמדת וג"ע, קיים חסם נוסף ונפרד מלפני מבוקשו של העותר להשתלב בסבב חופשות, בדמות היעדר התרמות מהליך טפולי. כידוע, אסיר שמבקש להשתלב בסבב חופשות צריך להצביע, בין היתר, על התרמות שכזאת. אין מחלוקת גם לדידו של העותר כי נדרשת העמקה בהליך טפולי, כך שהתרמות ממנו עדיין איננה בנמצא.

העותר טען כי לא הציגו מלפניו אפשרויות להשתלב בהליכים טפוליים נוספים ולכן אין לזקוף זאת לזכותו. טענה זו לא נתמכה בנתונים אובייקטיביים. המשיב התבקש לבחון אפשרות לאופק טפולי נוסף ככל שקיים בעניינו של העותר וחזקה עליו שישלבו בהליך טפולי ככל שקיים התואם את מידותיו ואת עבירותיו.

שמורה זכותו של העותר לפנות לביהמ"ש בעתירה קונקרטיית ככל שהליך טפולי מסוים שבנמצא לא יכלול את העותר.

לאור כל אלו, העתירה נדחית.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ז, 18/01/2017 במעמד הנוכחים.

ארז יקואל, שופט